

NORMATIVA

Llei 21/2017, de 28 de desembre, de mesures fiscals, de gestió administrativa i financera (lletra a] de l'apartat Huit.3 de l'article 9).

DESCRIPCIÓ DELS FETS

El consultant formula diverses consultes en relació amb l'Impost sobre eliminació de residus en abocadors i incineració, coïncineració i valorització energètica que, de manera succinta, s'exposen a continuació:

Primera. - Es consulta si sobre l'entitat adjudicatària de la gestió de residus urbans recau la condició de contribuent i/o substituït del contribuent de l'impost:

- Quant a la quota tributària que resulta de l'aplicació dels tipus impositius previstos en la lletra] de l'apartat Huit.3 de l'article 9 de la Llei 21/2017, de 28 de desembre, de mesures fiscals, de gestió administrativa i financera.

- Quant a la quota tributària que resulta de l'aplicació dels tipus impositius previstos en la lletra b] de l'apartat Huit.3 d'aquest article.

- Quant a la quota tributària que pugui resultar d'aplicació per les referides lletres a] i b] de l'apartat de l'apartat Huit.3, en relació amb els residus i rebutjos de residus domèstics procedents d'altres zones de gestió que aquesta recepciona.

Segona. - Sobre la base de les qüestions plantejades en l'apartat anterior, es formula consulta sobre la possible obligació de presentar autoliquidació per part de l'entitat quant a la quota tributària que resulta de l'aplicació dels anteriors tipus impositius.

Tercera. - Es planteja consulta sobre l'existència de qualsevol obligació formal que haguera de complir l'entitat en relació amb l'impost sobre eliminació de residus en abocadors i incineració, coïncineració i valorització energètica.

Quarta. - En cas que l'entitat resulte obligada a autoliquidar l'impost, es planteja un dubte sobre la identificació del NIF del dipositant a incloure en l'Annex I de l'autoliquidació de l'impost, model 646.

NORMATIVA

Ley 21/2017, de 28 de diciembre, de medidas fiscales, de gestión administrativa y financiera (letra a] del apartado Ocho.3 del artículo 9).

DESCRIPCIÓN DE LOS HECHOS

El consultante formula diversas consultas con relación al Impuesto sobre eliminación de residuos en vertederos e incineración, coïncineración y valorización energética que, de manera sucinta, se exponen a continuación:

Primera. - Se consulta si sobre la entidad adjudicataria de la gestión de residuos urbanos recae la condición de contribuyente y/o sustituto del contribuyente del impuesto:

- En cuanto a la cuota tributaria que resulta de la aplicación de los tipos impositivos previstos en la letra a] del apartado Ocho.3 del artículo 9 de la Ley 21/2017, de 28 de diciembre, de medidas fiscales, de gestión administrativa y financiera.

- En cuanto a la cuota tributaria que resulta de la aplicación de los tipos impositivos previstos en la letra b] del apartado Ocho.3 de dicho artículo.

- En cuanto a la cuota tributaria que pueda resultar de aplicación por las referidas letras a] y b] del apartado del apartado Ocho.3, en relación con los residuos y rechazos de residuos domésticos procedentes de otras zonas de gestión que esta recepciona.

Segunda. - Sobre la base de las cuestiones planteadas en el apartado anterior, se formula consulta sobre la posible obligación de presentar autoliquidación por parte de la entidad en cuanto a la cuota tributaria que resulta de la aplicación de los anteriores tipos impositivos.

Tercera. - Se plantea consulta sobre la existencia de cualquier obligación formal que debiera cumplir la entidad en relación con el impuesto sobre eliminación de residuos en vertederos e incineración, coïncineración y valorización energética.

Quarta. - En caso de que la entidad resulte obligada a autoliquidar el impuesto, se plantea una duda sobre la identificación del NIF del depositante a incluir en el Anexo I de la autoliquidación del impuesto, modelo 646.

CONTESTACIÓ COMPLETA

PRIMER. - L'impost sobre eliminació de residus en abocadors i incineració, coincineració i valorització energètica és un tribut propi de la Generalitat creat per l'article 9 de la Llei 21/2017, de 28 de desembre, de mesures fiscals, de gestió administrativa i financera. La seua finalitat és fomentar el reciclatge i la valorització dels residus, així com penalitzar el seu depòsit en abocador amb la finalitat d'aconseguir, entre altres fins, una millor i més adequada planificació dels residus domèstics per part de les entitats locals competents, d'acord amb la jerarquia de gestió de residus.

L'article 30 de la Llei 3/2020, de 30 de desembre, de mesures fiscals, de gestió administrativa i financera i d'organització de la Generalitat 2021 va modificar l'article 9 de la Llei 21/2017 amb la finalitat d'acomodar la normativa tributària a les noves exigències derivades de la Directiva Marco de residus en l'àmbit de la valorització i tractament dels residus domèstics. El canvi més significatiu va ser l'eliminació de l'exempció aplicable al depòsit en abocador dels residus i rebutjos de residus domèstics la recollida i el tractament dels quals competeix a les entitats locals. Conseqüentment, es van regular nous tipus impositius en relació amb diversos aspectes relacionats amb la gestió dels residus (informatització d'ecoparcs, autosuficiència en la gestió, etcètera) amb la finalitat d'incentivar determinades actuacions dels agents implicats en la complexa gestió d'aquesta mena de restes, potenciant-se així la funció extrafiscal de l'impost.

SEGON. - En la seua primera qüestió, el sol·licitant consulta sobre si l'entitat ostenta la condició de contribuent i/o substitut del contribuent de l'impost:

a) Quant a la quota tributària que resulta de l'aplicació dels tipus impositius previstos en la lletra a) de l'apartat Huit.3 de l'article 9 de la Llei 21/2017, de 28 de desembre, de mesures fiscals, de gestió administrativa i financera.

La lletra a) de l'esmentat apartat estableix el següent:

"a) A pagar pels consorcis i ens locals i supramunicipals competents dels serveis d'eliminació de rebutjos de residus domèstics procedents de la fracció reste, en euros per tona mètrica, per a les tones depositades des

CONTESTACIÓN COMPLETA

PRIMERO. - El impuesto sobre eliminación de residuos en vertederos e incineración, coincineración y valorización energética es un tributo propio de la Generalitat creado por el artículo 9 de la Ley 21/2017, de 28 de diciembre, de medidas fiscales, de gestión administrativa y financiera. Su finalidad es fomentar el reciclado y la valorización de los residuos, así como penalizar su depósito en vertedero con la finalidad de lograr, entre otros fines, una mejor y más adecuada planificación de los residuos domésticos por parte de las entidades locales competentes, acorde con la jerarquía de gestión de residuos.

El artículo 30 de la Ley 3/2020, de 30 de diciembre, de medidas fiscales, de gestión administrativa y financiera y de organización de la Generalitat 2021 modificó el artículo 9 de la Ley 21/2017 con el fin de acomodar la normativa tributaria a las nuevas exigencias derivadas de la Directiva Marco de residuos en el ámbito de la valorización y tratamiento de los residuos domésticos. El cambio más significativo fue la eliminación de la exención aplicable al depósito en vertedero de los residuos y rechazos de residuos domésticos cuya recogida y tratamiento compete a las entidades locales. Consecuentemente, se regularon nuevos tipos impositivos con relación a diversos aspectos relacionados con la gestión de los residuos (informatización de ecoparques, autosuficiencia en la gestión, etcétera) con la finalidad de incentivar determinadas actuaciones de los agentes implicados en la compleja gestión de este tipo de restos, potenciándose así la función extrafiscal del impuesto.

SEGUNDO. - En su primera cuestión, el solicitante consulta sobre si la entidad ostenta la condición de contribuyente y/o sustituto del contribuyente del impuesto:

a) En cuanto a la cuota tributaria que resulta de la aplicación de los tipos impositivos previstos en la letra a) del apartado Ocho.3 del artículo 9 de la Ley 21/2017, de 28 de diciembre, de medidas fiscales, de gestión administrativa y financiera.

La letra a) del mencionado apartado establece lo siguiente:

"a) A pagar por los consorcios y entes locales y supramunicipales competentes de los servicios de eliminación de rechazos de residuos domésticos procedentes de la fracción resto, en euros por tonelada

de la tona 1 fins a la tona del límit anual respecte de les entrades en planta de fracció reste, segons la següent taula:

	2020	2021	2022	2023	2024	2025
A		-	2	3	4	5
Límit de pagament.		44 %	44 %	43 %	42 %	41 %

Sent el límit de pagament el percentatge de rebuig a abocadors totals respecte d'entrades en planta. Es consideraran en aquest gravamen totes les tipologies de tones abocades, de tota mena: rebutjos de fracció resta, residus voluminosos, podas, recollida selectiva bioresidus i altres.”

D'acord amb el seu escrit, l'entitat consultant va resultar adjudicatària del contracte per a la gestió de residus urbans.

En l'actualitat l'entitat consultant és l'encarregada de:

- La gestió de la xarxa d'ecoparcs fixos i mòbils, així com la gestió dels residus municipals voluminosos dels municipis inclosos en l'Àrea de Gestió.
- La gestió i explotació de la planta de tractament de residus i la corresponent instal·lació de depòsit per als rebutjos d'aquesta (abocador).

El consultant afirma que, “quant a la quota tributària que resulta de l'aplicació dels tipus impositius previstos en el guió a) del subapartat 3 de l'apartat Huit, assumeix aquesta part que:

- Tindran la condició de contribuent els Ajuntaments corresponents, per ostentar la titularitat dels residus objecte de depòsit en l'abocador, sent doncs els responsables del seu depòsit en abocador, en els termes definits en l'apartat Cinc de l'article 9 de la Llei per al contribuent de l'impost (...).
- Sent el Consorci el substitut del contribuent, tenint en compte la seua condició de titular de l'explotació de l'abocador.”

métrica, para las toneladas depositadas desde la tonelada 1 hasta la tonelada del límite anual respecto de las entradas en planta de fracción resto, según la siguiente tabla:

	2020	2021	2022	2023	2024	2025
A		-	2	3	4	5
Límite de pago.		44 %	44 %	43 %	42 %	41 %

Siendo el límite de pago el porcentaje de rechazo a vertederos totales respecto de entradas en planta. Se considerarán en este gravamen todas las tipologías de toneladas vertidas, de todo tipo: rechazos de fracción resto, residuos voluminosos, podas, recogida selectiva bioresiduos y otros.”

De acuerdo con su escrito, la entidad consultante resultó adjudicataria del contrato para la gestión de residuos urbanos.

En la actualidad la entidad consultante es la encargada de:

- La gestión de la red de ecoparques fijos y móviles, así como la gestión de los residuos municipales voluminosos de los municipios incluidos en el Área de Gestión.
- La gestión y explotación de la planta de tratamiento de residuos y la correspondiente instalación de depósito para los rechazos de esta (vertedero).

El consultante afirma que, “en cuanto a la cuota tributaria que resulta de la aplicación de los tipos impositivos previstos en el guion a) del subapartado 3 del apartado Ocho, asume esta parte que:

- Tendrán la condición de contribuyente los Ayuntamientos correspondientes, por ostentar la titularidad de los residuos objeto de depósito en el vertedero, siendo pues los responsables de su depósito en vertedero, en los términos definidos en el apartado Cinco del artículo 9 de la Ley para el contribuyente del impuesto (...).
- Siendo el Consorcio el sustituto del contribuyente, teniendo en cuenta su condición de titular de la explotación del vertedero.”

La Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats, atribueix a les entitats locals, com a servei obligatori, la recollida, el transport i el tractament dels residus domèstics. La Llei 10/2000, de 12 de desembre, de residus de la Comunitat Valenciana concreta que correspon als municipis la prestació dels serveis públics de recollida, transport, valorització i eliminació dels residus urbans o municipals per si mateixos o mitjançant agrupacions, mancomunitats o qualsevol altra modalitat prevista en la legislació local, conforme al que s'estableix pels plans autonòmics de residus.

El Decret 55/2019, de 5 d'abril, del Consell, pel qual s'aprova la revisió del Pla Integral de residus de la Comunitat Valenciana (2016-2022) estableix que els plans locals de residus hauran d'executar-se de manera col·laborativa amb Consorcis de residus o entitats locals especialitzades en els serveis de valorització i eliminació competent, de tal forma que la recollida i transport dels residus correspon als municipis i el tractament d'aquests, incloent les operacions de valorització i eliminació, gestió d'ecoparcs i, en el seu cas, transferència de residus domèstics i assimilables correspon als Consorcis o entitats locals supramunicipals. Els municipis valencians han optat per la figura del Consorci com a majoritària.

Així doncs, les conclusions de l'entitat consultant resulten d'una interpretació sistemàtica dels apartats cinc.1 i 2 (primer paràgraf) de l'article 9 de la Llei 21/2017, ja que la lletra a de l'apartat Huit.3 de l'article 9 de la Llei 21/2017 no és més que una especificació dels tipus de gravamen aplicables al depòsit en abocador dels rebutjos dels residus domèstics de competència municipal. Tals preceptes estableixen que:

"1. Seran subjectes passius, a títol de contribuents, les persones, físiques o jurídiques (...) que depositen els residus en abocador, planta incineradora o coincineradora sense valorització d'energia o de valorització energètica.

2. Tindran la consideració de subjectes passius, a títol de substituïts del contribuent, les persones, físiques o jurídiques i els ens sense personalitat jurídica als quals es refereix l'apartat 4 de l'article 35 de la Llei general tributària que siguen titulars de l'explotació dels abocadors, plantes incineradores o coincineradoras sense

La Ley 22/2011, de 28 de julio, de residuos y suelos contaminados, atribuye a las entidades locales, como servicio obligatorio, la recogida, el transporte y el tratamiento de los residuos domésticos. La Ley 10/2000, de 12 de diciembre, de residuos de la Comunidad Valenciana concreta que corresponde a los municipios la prestación de los servicios públicos de recogida, transporte, valorización y eliminación de los residuos urbanos o municipales por sí mismos o mediante agrupaciones, mancomunidades o cualquier otra modalidad prevista en la legislación local, conforme a lo establecido por los planes autonómicos de residuos.

El Decreto 55/2019, de 5 de abril, del Consell, por el que se aprueba la revisión del Plan Integral de residuos de la Comunitat Valenciana (2016-2022) establece que los planes locales de residuos deberán ejecutarse de forma colaborativa con Consorcios de residuos o entidades locales especializadas en los servicios de valorización y eliminación competente, de tal forma que la recogida y transporte de los residuos corresponde a los municipios y el tratamiento de los mismos, incluyendo las operaciones de valorización y eliminación, gestión de ecoparques y, en su caso, transferencia de residuos domésticos y asimilables corresponde a los Consorcios o entidades locales supramunicipales. Los municipios valencianos han optado por la figura del Consorcio como mayoritaria.

Así pues, las conclusiones de la entidad consultante resultan de una interpretación sistemática de los apartados cinco.1 y 2 (primer párrafo) del artículo 9 de la Ley 21/2017, puesto que la letra a del apartado Ocho.3 del artículo 9 de la Ley 21/2017 no es más que una especificación de los tipos de gravamen aplicables al depósito en vertedero de los rechazos de los residuos domésticos de competencia municipal. Tales preceptos establecen que:

"1. Serán sujetos pasivos, a título de contribuyentes, las personas, físicas o jurídicas (...) que depositen los residuos en vertedero, planta incineradora o coincineradora sin valorización de energía o de valorización energética.

2. Tendrán la consideración de sujetos pasivos, a título de sustitutos del contribuyente, las personas, físicas o jurídicas y los entes sin personalidad jurídica a los que se refiere el apartado 4 del artículo 35 de la Ley general tributaria que sean titulares de la explotación de los vertederos, plantas incineradoras o coincineradoras sin

valorització d'energia o de valorització energètica en els quals es depositen els residus.”

Per ser consistent amb la normativa sectorial vigent, aquest Centre Directiu secunda el criteri manifestat per l'entitat consultant. No és incompatible amb aquesta interpretació que el propi precepte dispose que el tribut haja de ser “pagat” pels consorcis i ens locals i supramunicipals competents dels serveis d'eliminació de rebuïjos de residus domèstics, ja que correspondria a aquests subjectes, en qualitat de substituïts del contribuïent, el compliment de les obligacions tributàries materials, com ocorre en tots els supòsits en què concorren en una mateixa operació les figures del contribuïent i el seu substituït.

Per consegüent, els municipis ostentaran la condició de contribuïents de l'impost pel que fa al tipus de gravamen aplicable en virtut de la lletra a del subapartat 3 de l'apartat Huit de l'article 9 de la Llei 21/2017, mentre que el Consorci ostenta la condició de substituït del contribuïent.

L'anterior determina que l'entitat consultant no ostenta la condició de contribuïent ni de substituït del contribuïent quant al referit tipus impositiu.

b) Quant a la quota tributària que resulta de l'aplicació dels tipus impositius previstos en la lletra b) de l'apartat Huit.3.

Els tipus a què fa referència aquesta qüestió són regulats amb el següent tenor literal:

“b) A pagar per les empreses gestores-operadors dels diferents abocadors que gestionen residus domèstics de la Comunitat Valenciana, en euros per tona mètrica, per a les tones per damunt dels límits de pagament del tipus impositiu a anterior.”

	2020	2021	2022	2023	2024	2025
B		20	40	60	76	80

A pesar que la competència per al tractament dels residus municipals ha sigut atribuïda als consorcis i ens locals i supramunicipals, la gestió material es realitza per

valorización de energía o de valorización energética en los que se depositan los residuos.”

Por ser consistente con la normativa sectorial vigente, este Centro Directivo secunda el criterio manifestado por la entidad consultante. No es incompatible con dicha interpretación que el propio precepto disponga que el tributo deba ser “pagado” por los consorcios y entes locales y supramunicipales competentes de los servicios de eliminación de rechazos de residuos domésticos, puesto que correspondería a estos sujetos, en calidad de substituïtos del contribuïente, el cumplimiento de las obligaciones tributarias materiales, como ocurre en todos los supuestos en que concurren en una misma operación las figuras del contribuïente y su substituïto.

Por consiguiente, los municipios ostentarán la condición de contribuïentes del impuesto por lo que se refiere al tipo de gravamen aplicable en virtud de la letra a del subapartado 3 del apartado Ocho del artículo 9 de la Ley 21/2017, mientras que el Consorcio ostenta la condición de substituïto del contribuïente.

Lo anterior determina que la entidad consultante no ostenta la condición de contribuïente ni de substituïto del contribuïente en cuanto al referido tipo impositivo.

b) En cuanto a la cuota tributaria que resulta de la aplicación de los tipos impositivos previstos en la letra b) del apartado Ocho.3.

Los tipos a que hace referencia esta cuestión son regulados con el siguiente tenor literal:

“b) A pagar por las empresas gestoras-operadores de los distintos vertederos que gestionen residuos domésticos de la Comunitat Valenciana, en euros por tonelada mètrica, para las toneladas por encima de los límites de pago del tipo impositivo a anterior.”

	2020	2021	2022	2023	2024	2025
B		20	40	60	76	80

A pesar de que la competencia para el tratamiento de los residuos municipales ha sido atribuida a los consorcios y entes locales y supramunicipales, la gestión material se

empreses públiques o privades, a través d'encàrrecs de gestió o adjudicacions de contractes de gestió del servei.

L'objecte del gravamen regulat en la lletra b de l'apartat 3 consisteix a incentivar millores en els processos de tractament que duen a terme aquests operadors que redunden en una reducció dels rebutjos no valoritzables amb destinació a abocador. Aquesta exacció té un caràcter complementari a la regulada en la lletra a, perquè grava aquelles tones de residus que van destinades a l'abocador situades per damunt d'un límit percentual anual que es calcula sobre les tones entrades en planta de fracció reste, per damunt del qual el legislador considera que no s'han aconseguit uns nivells de recuperació i valorització adequats. En estar relacionades, els residus no poden ser subjectes simultàniament a tots dos tipus.

De la redacció del precepte es dedueix que ostenten la condició de subjectes passius les empreses gestores-operadors dels abocadors. Atesa la finalitat d'aquesta modalitat del tribut, que grava el fet de no aconseguir un determinat nivell d'eficàcia en el tractament, l'impost ha de resultar-los exigible en qualitat de contribuents. No seria raonable una solució diferent perquè, en el cas que actuaren com a substituïts del contribuent, la possibilitat de repercutir el tribut a tercers neutralitzaria l'eficàcia d'aquesta mesura.

En conseqüència, l'entitat, per la seua condició d'empresa gestora dels residus domèstics generats, resultarà subjecte passiu en qualitat de contribuent dels tipus regulats en la lletra b de l'apartat Huit.3 de l'article 9 de la Llei 21/2017.

c) Quant a la quota tributària que pugua resultar d'aplicació pels referits guions a) i b) de l'apartat Huit.3, en relació amb els residus i rebutjos de residus domèstics procedents d'altres zones que gestiona l'entitat consultant per compte d'una altra entitat adjudicatària.

S'indica que l'entitat va subscriure un contracte amb una altra entitat adjudicatària d'aquests serveis per a la prestació de manera temporal del servei de valorització i eliminació de residus sòlids urbans fins a l'entrada en funcionament de les instal·lacions definitives.

realiza por empresas públicas o privadas, a través de encomiendas de gestión o adjudicaciones de contratos de gestión del servicio.

El objeto del gravamen regulado en la letra b del apartado 3 consiste en incentivar mejoras en los procesos de tratamiento que llevan a cabo dichos operadores que redunden en una reducción de los rechazos no valorizables con destino a vertedero. Dicha exacción tiene un carácter complementario a la regulada en la letra a, pues grava aquellas toneladas de residuos que van destinadas al vertedero situadas por encima de un límite porcentual anual que se calcula sobre las toneladas entradas en planta de fracción resto, por encima del cual el legislador considera que no se han alcanzado unos niveles de recuperación y valorización adecuados. Al estar relacionadas, los residuos no pueden ser sujetos simultáneamente a ambos tipos.

De la redacción del precepto se deduce que ostentan la condición de sujetos pasivos las empresas gestoras-operadores de los vertederos. Atendiendo a la finalidad de esta modalidad del tributo, que grava el hecho de no alcanzar un determinado nivel de eficacia en el tratamiento, el impuesto debe resultarles exigible en calidad de contribuyentes. No sería razonable una solución distinta puesto que, en el supuesto de que actuaran como sustitutos del contribuyente, la posibilidad de repercutir el tributo a terceros neutralizaría la eficacia de dicha medida.

En consecuencia, la entidad, por su condición de empresa gestora de los residuos domésticos generados, resultará sujeto pasivo en calidad de contribuyente de los tipos regulados en la letra b del apartado Ocho.3 del artículo 9 de la Ley 21/2017.

c) En cuanto a la cuota tributaria que pueda resultar de aplicación por los referidos guiones a) y b) del apartado Ocho.3, en relación con los residuos y rechazos de residuos domésticos procedentes de otras zonas que gestiona la entidad consultante por cuenta de otra entidad adjudicataria.

Se indica que la entidad suscribió un contrato con otra entidad adjudicataria de dichos servicios para la prestación de forma temporal del servicio de valorización y eliminación de residuos sólidos urbanos hasta la entrada en funcionamiento de las instalaciones definitivas.

De la informació proporcionada cal concloure que la vinculació entre totes dues entitats és una relació privada i regulada contractualment. L'article 17 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, disposa que "Els elements de l'obligació tributària no podran ser alterats per actes o convenis dels particulars, que no produiran efectes davant l'Administració, sense perjudici de les seues conseqüències jurídic-privades."

En conseqüència, en relació amb els tipus indicats en la lletra a, el fet que el tractament i eliminació dels residus sòlids urbans es realitzen materialment per l'entitat consultant no altera la condició de subjectes passius que, en qualitat de contribuents i substituïts, ostenten, respectivament, els municipis integrats en l'àrea de gestió i el Consorci de Residus, d'acord amb les competències que legalment tenen atribuïdes.

No obstant això, en relació amb els tipus continguts en la lletra b de l'apartat huit 3, en basar-se la seua exigència en el compliment de requisits d'índole material, si els residus procedents dels municipis integrats en l'àrea de gestió destinats a l'abocador se situaren per damunt del límit anual aplicable sobre les entrades en planta de la fracció reste d'aquesta procedència, la quota tributària resultant hauria de ser pagada per l'entitat consultant, en qualitat de contribuent.

TERCER. – En la seua segona qüestió, es formula consulta sobre la possible obligació de presentar autoliquidació per part de l'entitat consultant quant a la quota tributària que resulte de l'aplicació dels tipus impositius previstos en les lletres a i b del subapartat 3 de l'apartat Huit.

Com s'ha indicat en l'apartat anterior, l'entitat no ostenta la condició de contribuent ni de substituït del contribuent quant al tipus impositiu regulat en la lletra a de l'apartat Huit.3 de l'article 9 de la Llei 21/2017, de 28 de desembre, de mesures fiscals, de gestió administrativa i financera.

No obstant això, en el supòsit de ser exigible la quota tributària derivada de l'aplicació dels tipus de la lletra b del citat apartat, resultaria obligada al pagament de l'impost en qualitat de subjecte passiu contribuent.

L'apartat Onze de l'article 9 de la Llei 21/2017, modificat per Llei 7/2021, de 29 de desembre, de la Generalitat, de

De la informació proporcionada cabe concluir que la vinculación entre ambas entidades es una relación privada y regulada contractualmente. El artículo 17 de la Ley 58/2003, de 17 de diciembre, General Tributaria, dispone que "Los elementos de la obligación tributaria no podrán ser alterados por actos o convenios de los particulares, que no producirán efectos ante la Administración, sin perjuicio de sus consecuencias jurídico-privadas."

En consecuencia, con relación a los tipos indicados en la letra a, el hecho de que el tratamiento y eliminación de los residuos sólidos urbanos se realicen materialmente por la entidad consultante no altera la condición de sujetos pasivos que, en calidad de contribuyentes y substituïts, ostentan, respectivamente, los municipios integrados en el área de gestión y el Consorcio de Residuos, de acuerdo con las competencias que legalmente tienen atribuidas.

Sin embargo, con relación a los tipos contenidos en la letra b del apartado ocho 3, al basarse su exigencia en el cumplimiento de requisitos de índole material, si los residuos procedentes de los municipios integrados en el área de gestión destinados al vertedero se situaran por encima del límite anual aplicable sobre las entradas en planta de la fracción resto de dicha procedencia, la cuota tributaria resultante debería ser pagada por la entidad consultante, en calidad de contribuyente.

TERCERO. – En su segunda cuestión, se formula consulta sobre la posible obligación de presentar autoliquidación por parte de la entidad consultante en cuanto a la cuota tributaria que resulte de la aplicación de los tipos impositivos previstos en las letras a y b del subapartado 3 del apartado Ocho.

Como se ha indicado en el apartado anterior, la entidad no ostenta la condición de contribuyente ni de sustituto del contribuyente en cuanto al tipo impositivo regulado en la letra a del apartado Ocho.3 del artículo 9 de la Ley 21/2017, de 28 de diciembre, de medidas fiscales, de gestión administrativa y financiera.

Sin embargo, en el supuesto de ser exigible la cuota tributaria derivada de la aplicación de los tipos de la letra b del citado apartado, resultaría obligada al pago del impuesto en calidad de sujeto pasivo contribuyente.

El apartado Once del artículo 9 de la Ley 21/2017, modificado por Ley 7/2021, de 29 de diciembre, de la

mesures fiscals, de gestió administrativa i financera i d'organització de la Generalitat.

2022, estableix el següent:

«Once. Autoliquidació.

Els subjectes passius, per cada abocador o instal·lació d'eliminació, incineració o valorització energètica i trimestre natural, estaran obligats a autoliquidar l'impost i a ingressar l'import del deute tributari en els vint primers dies naturals del mes següent a cada trimestre, en el lloc i forma que s'establisca per ordre de la conselleria competent en matèria d'hisenda.

Aquesta autoliquidació comprendrà tots els fets imposables realitzats durant el trimestre natural al qual es referisca, incloses les operacions exemptes, i es presentarà fins i tot en el cas de no haver-se produït cap fet imposable durant el període.

En cas que l'empresa concessionària o explotadora de l'abocador establisca un procediment contenciós contra el consorci de residus o entitat local competent dels serveis de valorització i eliminació de residus domèstics pel pagament dels presents tributs, igualment resultarà obligatòria la presentació i pagament per part de l'empresa de l'autoliquidació pertinent establida en els paràgrafs 1r i 2n d'aquest apartat onze, i aquesta ha de ser satisfeta íntegrament.»

Així doncs, la mercantil hauria de presentar una autoliquidació per cada abocador i ingressar l'import de l'impost reportat en cada trimestre natural en els vint primers dies naturals del mes següent a cada trimestre a través del model 646 d'autoliquidació, aprovat mitjançant l'Ordre 6/2014, de 24 de març, de la Conselleria d'Hisenda i Administració Pública, per la qual aprova el model d'autoliquidació i el document de repercussió de l'impost sobre l'eliminació de residus en abocador.

QUART. - En la qüestió tercera, es formula consulta sobre l'existència de qualsevol obligació formal que haguera de complir l'entitat en relació amb l'impost sobre eliminació de residus en abocadors i incineració, coincineració i valorització energètica regulat en l'article 9 de la Llei 21/2017.

Generalitat, de medidas fiscales, de gestión administrativa y financiera y de organización de la Generalitat.

2022, establece lo siguiente:

«Once. Autoliquidación.

Los sujetos pasivos, por cada vertedero o instalación de eliminación, incineración o valorización energética y trimestre natural, estarán obligados a autoliquidar el impuesto y a ingresar el importe de la deuda tributaria en los veinte primeros días naturales del mes siguiente a cada trimestre, en el lugar y forma que se establezca por orden de la conselleria competente en materia de hacienda.

Dicha autoliquidación comprenderá todos los hechos imposables realizados durante el trimestre natural al que se refiera, incluidas las operaciones exentas, y se presentará incluso en el caso de no haberse producido ningún hecho imponible durante el período.

En caso de que la empresa concesionaria o explotadora del vertedero establezca un procedimiento contencioso contra el consorcio de residuos o entidad local competente de los servicios de valorización y eliminación de residuos domésticos por el pago de los presentes tributos, igualmente resultará obligatoria la presentación y pago por parte de la empresa de la autoliquidación pertinente establecida en los párrafos 1º y 2º de este apartado once, y esta tiene que ser satisfecha en su totalidad.»

Así pues, la mercantil debería presentar una autoliquidación por cada vertedero e ingresar el importe del impuesto devengado en cada trimestre natural en los veinte primeros días naturales del mes siguiente a cada trimestre a través del modelo 646 de autoliquidación, aprobado mediante Orden 6/2014, de 24 de marzo, de la Conselleria de Hacienda y Administración Pública, por la que aprueba el modelo de autoliquidación y el documento de repercusión del impuesto sobre la eliminación de residuos en vertedero.

CUARTO. - En la cuestión tercera, se formula consulta sobre la existencia de cualquier obligación formal que debiera cumplir la entidad en relación con el impuesto sobre eliminación de residuos en vertederos e incineración, coincineración y valorización energética regulado en el artículo 9 de la Ley 21/2017.

Sense perjudici del conclòs en l'apartat anterior, la condició de subjecte passiu en qualitat de contribuent en relació amb els tipus continguts en la lletra b de l'apartat Huit.3 de l'article 9 de la Llei 21/2017, de 28 de desembre, de mesures fiscals, de gestió administrativa i financera, l'eximeix de l'obligació de repercussió de l'impost establida en l'apartat nou de l'article i, en conseqüència, de les obligacions formals associades a aquesta.

CINQUÉ. - En cas que l'entitat resulte obligada a autoliquidar l'impost, es planteja un dubte sobre la identificació del NIF del dipositant a incloure en l'Annex I de l'autoliquidació de l'impost, model 646.

Com ja s'ha indicat anteriorment, l'objecte del gravamen reglat en la lletra b de l'apartat 3 apartat Huit.3 de l'article 9 de la Llei 21/2017 consisteix a incentivar actuacions de millora en els processos de tractament, i grava l'excés de tones de residus procedent de la fracció reste que van destinades a l'abocador. Per la seua finalitat, el gravamen no depén tant del dipositant dels fems sinó de la gestió efectuada per l'empresa operadora, per la qual cosa, excepte quan l'origen dels residus provinga de diverses àrees de gestió, no resulta significativa la consignació de dades en la casella denominada "NIF dipositant" de l'annex del model.

En el cas de l'entitat, de la informació disponible es dedueix que exerceix les seues actuacions de tractament i depòsit, almenys, en relació amb els residus urbans procedents de diversos consorcis. Atés que les bases de càlcul del límit a partir del qual és exigible l'impost són diferents, hauria d'especificar-se, en el seu cas, l'origen de les tones que determinen el seu pagament mitjançant la consignació del número d'identificació fiscal del consorci del qual provenen els residus.

El que comuniqui a Vosté amb efectes vinculants, conforme al que es disposa en l'apartat 1 de l'article 89 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.

Sin perjuicio de lo concluido en el apartado anterior, la condición de sujeto pasivo en calidad de contribuyente con relación a los tipos contenidos en la letra b del apartado Ocho.3 del artículo 9 de la Ley 21/2017, de 28 de diciembre, de medidas fiscales, de gestión administrativa y financiera, la exime de la obligación de repercusión del impuesto establecida en el apartado nueve del artículo y, en consecuencia, de las obligaciones formales asociadas a la misma.

QUINTO. - En caso de que la entidad resulte obligada a autoliquidar el impuesto, se plantea una duda sobre la identificación del NIF del depositante a incluir en el Anexo I de la autoliquidación del impuesto, modelo 646.

Como ya se ha indicado anteriormente, el objeto del gravamen reglado en la letra b del apartado 3 apartado Ocho.3 del artículo 9 de la Ley 21/2017 consiste en incentivar actuaciones de mejora en los procesos de tratamiento, y grava el exceso de toneladas de residuos procedente de la fracción resto que van destinadas al vertedero. Por su finalidad, el gravamen no depende tanto del depositante de las basuras sino de la gestión efectuada por la empresa operadora, por lo que, salvo cuando el origen de los residuos provenga de diversas áreas de gestión, no resulta significativa la consignación de datos en la casilla denominada "NIF depositante" del anexo del modelo.

En el caso de la entidad, de la información disponible se deduce que ejerce sus actuaciones de tratamiento y depósito, al menos, con relación a los residuos urbanos procedentes de varios consorcios. Dado que las bases de cálculo del límite a partir del cual es exigible el impuesto son diferentes, debería especificarse, en su caso, el origen de las toneladas que determinan su pago mediante la consignación del número de identificación fiscal del consorcio del que provengan los residuos.

Lo que comunico a Vd. con efectos vinculantes, conforme a lo dispuesto en el apartado 1 del artículo 89 de la Ley 58/2003, de 17 de diciembre, General Tributaria.